

Урядові Вісти.

I

В СПРАВІ ГОЛОДУ НА ВЕЛИКІЙ УКРАЇНІ.

Жахливі події, які відбуваються на Великій Україні, всім відомі.

Духовна Консисторія призначає неділю 1-го Жовтня ц. р. днем всецерковного моління про Боже змилювання над нашим народом. В ту неділю о.о. Настоятелі повинні по Св. Євангелії перечитати послання Архиепископа Іоанна, яке надруковане в цім числі, виголосити відповідну проповідь і закликати вірних до молитви за Рідний Край і нарід та зясувати велику відвічальність наших обовязків перед народом, перед Нацією. Бажано зібрати в цей день пожертви на голодуючих.

По Службі Божій відправити панахиду за померших страшною смертю від голоду на Україні.

В цей день в парафіях не повинно влаштовувати різного рода підприємства. Нехай цей день буде днем смутку.

У неділю 24 вересня по Службі Божій відправити по церквах молебни за нещасних братів і сестер, що голодують і занести свої жалі та молитви до Отця Небесного.

II

Оо. Настоятелі й парафіяльні уряди мають постаратися про найскорше вирівнання залеглостей і сплату біжучих внесків на дієцезальний і катедральний фонди, які пересилаються на адресу Всч. о. П. Білоня. Внески катедрального фонду о. П. Білон пересилає на руки Високопреосвященного о. Владики, а за дієцезальний фонд здає звіт о. Владиці по повороті його з Канади.

о. П. Білон, Заст. Голови.

о. Л. Кушнір, Секретар.

— 0 —

ІСПИТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЗРІЛОСТІ.

Сьогодні на устах у всіх наших провідників слово нація, до якого часто-густо додається „наша сорока-мільйонна” нація.

Чи розуміє загаль, що то значить, коли вимовляються такі слова? Які обовязки приймаються тими хто вимовляє і тими, хто приймає ті слова. Чи застановляються над тим, що за цими словами стоїть невідкличною відвічальність кожного промовляючого й приймаючого за долю всіх тих 40 — а можливо й 45, як числить дехто — мільйонів ваятих разом, і кожного члена їх складу зокрема.

Сьогодні більша частина тих мільйонів складаючих націю, а властиво на Великій Україні, є під загрозою певного вимертя від голоду. Якраз на цьому факті маємо виказати, що ми ту відвічальність розуміємо й тягар її беремо в цілості на себе, оскільки ми щиро про ту націю говоримо і хочемо доказати світові, що вона існує й гідна існування, коли хочемо аби світова опінія сказала своє рішуче й прихильне слово про неї.

Це буде пробним каменем для нас.

— 0 —